

לפעמים יכולתי לעמוד שם מהצד, ורק להתבונן

איך את נותנת להם
 אני שואלת
 איך את נותנת
 להם בבקר או בערב או
 בלילה
 לא נראה לך מוזר שלא
 אכפת לך
 הכל בעד הדם לא הנצח.
 איך את נותנת להם
 תמיד מישוהו אורב לך, תמיד
 מישוהו לא אוהב אותך תמיד
 מישוהו לא יגיד את מה שצריך
 להגיד גם אם חכית, וחכית.
 אז איך את נותנת ונותנת
 לטענתך את מנסה נדיבות
 נתינה בחנם בפמבי
 זה לא בהכרח קשור לאנשים
 שאת אוהבת
 זה יכול להיות גם לאנשים
 שאת שונאת.
 איך את נותנת להם איך
 אפשר היה להסתפק בסימנים
 פחות תובעים מאלה
 הרי לא בקשו ממך כל כך הרבה

לָמָּה עוֹד וְעוֹד מְאוֹתוֹ דָּבָר.
זֶה אִף פַּעַם לֹא אוֹתוֹ דָּבָר
אֶת אוֹמֶרֶת
הַגֵּם וְגַם זֶה הַחַיִּים
וְאֶת רוּצָה יוֹתֵר מִהַחַיִּים
זֶה בַּהֲחֹלֵט מִבְּלָבֵל.
וְזֶה בַּפֶּה אִז
אֶת מְזִיזָה אֶת הַפֶּה
לְרַגַע מִחֲשֻׁבֶת לְהוֹצִיא לְשׁוֹן
אֲבָל אִז אֶת מִפְּשִׁילָה
אֶת הַתְּחַתּוֹנִים הַלְּבָנִים עַל הַשׁוֹקִים
פּוֹתַחַת אֵיבָרִים כָּלִפִּי הָאֶפֶק
הַיָּדִים נִפְתָּעוֹת מִשְׁחַרְרוֹת אֶת הַכְּלָבִים
עַל לוּחַ לִבְךָ נַח כְּלָב הַמַּיִם
פְּרוֹתוֹ מַעֲלָה בְּלִי מֵאֲמָץ
אֲשֶׁר נוֹצֵץ.

אֶת מְבִיטָה בָּהֶם כְּמוֹ בִּשְׁמֵשׁ
עוֹרֶת מְרַב אוֹר
עֲכָשְׁיוֹ הֵם מוֹכְנִים לְשִׁמְעַע אוֹתְךָ
הַצִּפִּיָּה שְׁלָהֶם לְשִׁמְעַע דּוֹקָא אוֹתְךָ
הִיא רַק הַצִּפִּיָּה שְׁלָהֶם
אֲבָל אִם מִיִּשְׁהוּ לֹא יִזְדַּקֵּךְ
אוֹ יִרְטֹב, אֶת תַּעֲלָבִי.
וְאֶת נְבִהֶלֶת
כִּי כִשְׂאֵת עוֹשֶׂה לְבַד
קוֹל זֶה לֹא הַצֵּד הַחֲזוֹק שְׁלָךְ
אִין אֲנַחוֹת הַתְּנַשְׁמִיּוֹת הַתְּנַשְׁפִּיּוֹת
מִקְסִימוֹם נִפְלֹט לְךָ פּוּוּוֹ קִטָּן אֶלְגֵּנְטִי
שְׁמִכְכָּה בְּקִלוֹת אֶת הָאוֹר
הַמְכָנֵס לְתוֹךְ הַגּוֹף

הכל לוכש צורות של מלים
היית צריכה ללבש תחתונים.
אחר כך תבואי רצוצה למטה
משתוקקת רק אל עצמך
ואת תגידי אני אוהבת אותך
את תעני גם אני
אוהבת אותך